

Άστραψεν η ανατολή

Άστραψεν η ανατολή
κούνα παραμάνα το παιδί
και βρό- και βρόντησεν η δύση,
κούνα το παιδί
μην τύχει και ξυπνήσει.

Ο καβαλάρης διάβηκε
κούνα παραμάνα το παιδί
και ροβόλησε στη δύση,
κούνα το παιδί
μην τύχει και ξυπνήσει.

Ροβόλησε κι η Μαριωρή
κούνα παραμάνα το παιδί,
το σταμνί της να γεμίσει,
κούνα το παιδί,
μην τύχει και ξυπνήσει.

Τι σε μέλλει εσένανε

Τι σε μέλλει εσένανε
από πού είμαι εγώ
απ' το Καραντάσι φως μου
ή απ' το Κορδελιό

Τι σε μέλλει εσένανε
κι όλο με ρωτάς
από ποιο χωριό είμαι εγώ
αφού δε μ' αγαπάς

Απ' τον τόπο που είμαι εγώ
ξεύρουν ν' αγαπούν
ξεύρουν τον καημό να κρύβουν
ξεύρουν να γλεντούν

Τι σε μέλλει εσένανε

κι όλο με ρωτάς
από ποιο χωριό είμαι εγώ
αφού δε μ' αγαπάς

Τι σε μέλλει εσένανε
κι όλο με ρωτάς
αφού δε με λυπάσαι φως μου
και με τυραγνάς

Τι σε μέλλει εσένανε
κι όλο με ρωτάς
από ποιο χωριό είμαι εγώ
αφού δε μ' αγαπάς

Απ' τη Σμύρνη έρχομαι
να βρω παρηγοριά
να βρω μες στην Αθήνα μας
αγάπη κι αγκαλιά

Τι σε μέλλει εσένανε
κι όλο με ρωτάς
από ποιο χωριό είμαι εγώ
αφού δε μ' αγαπάς

Κωνσταντινιά

Δεν είναι κρίμα κι άδικο, δεν είναι
αμαρτία, καλέ Κωνσταντινιά
να τυραννώ τη νιότη μου χωρίς
καμιάν αιτία, καλέ Κωνσταντινιά.

Κωνσταντινιά, Κωνσταντινιά,
παντρέψου τώρα που 'σαι νια.

Σαν πέρδικα πατείς τη γη, σαν
περιστέρι τρέχεις, καλέ
Κωνσταντινιά

κριμά στην τόσην εμορφιά και ταίρι
να μην έχεις, καλέ Κωνσταντινιά.

Κωνσταντινιά και Άννα μου
να ζήσεις παραμάνα μου.

Μενεξέδες και ζουμπούλια

Μενεξέδες και ζουμπούλια και
θαλασσινά πουλιά
σαν θα δείτε την καλή μου
χαιρετίσματα πολλά

Σαν θα δείτε την καλή μου
χαιρετίσματα πολλά

μενεξέδες και ζουμπούλια και
θαλασσινά πουλιά

Ίβαλα ίβαλα ω, πάμε γιαλό-γιαλό
ίβαλα ίβαλα ω, μόνο εσένα αγαπώ

Αν εσύ δε με πιστεύεις
τα λουλούδια μαρτυρούν
σε μεγάλον όρκο βάλ' τα
την αλήθεια να σου πουν

Σε μεγάλον όρκο βάλ' τα
την αλήθεια να σου πουν
αν εσύ δε με πιστεύεις
τα λουλούδια μαρτυρούν

Ίβαλα ίβαλα ω, πάμε γιαλό-γιαλό
ίβαλα ίβαλα ω, μόνο εσένα αγαπώ

Κάμω να σε λησμονήσω
μα η καρδιά μου σε πονεί
'συ είς' η πρώτη μου αγάπη
'συ είσαι εκεί παντοτινή

Συ είς' η πρώτη μου αγάπη
'συ είσαι κι η παντοτινή
κάμω να σε λησμονήσω
μα η καρδιά μου σε πονεί

Ίβαλα ίβαλα ω, πάμε γιαλό-γιαλό
ίβαλα ίβαλα ω, μόνο εσένα αγαπώ

Ίβαλα ίβαλα ωωω πόσες φορές θα σ'
το πω

ίβαλα ίβαλα ωωω μόνο εσένα αγαπώ

Καροτσιέρης

Καροτσιέρη τράβα
να πάμε στα Ταταύλα
να μας πας και να μας φέρεις
πόσα τάλαρα γυρεύεις

Να σας πάω και να σας φέρω
δέκα τάλιρα γυρεύω
Ω! Τράβα καροτσιέρη
γλήγορις να πάμε
τράβα, τράβα, γλήγορις να πάμε

Καροτσιέρη τράβα ίσια
να μας πας για τα Πατήσια
Ω! Τράβα καροτσιέρη
γλήγορις να πάμε
τράβα, τράβα, γλήγορις να πάμε

Καροτσιέρη να δυο λίρες
για τις βόλτες που μας πήγες
Ω! Τράβα καροτσιέρη
γλήγορις να πάμε
τράβα, τράβα, γλήγορις να πάμε

Η Σμύρνη μάνα καίγεται

Η Σμύρνη μάνα καίγεται καίγεται και
το βιος μας
ο πόνος μας δε λέγεται δε γράφεται ο
καημός μας

Ρωμιοσύνη ρωμιοσύνη δε θα
ησυχάσεις πια
ένα χρόνο ζεις ειρήνη και τριάντα
στη φωτιά

Η Σμύρνη μάνα χάνεται τα όνειρά
μας πάνε
στα πλοία όποιος πιάνεται κι οι φίλοι
τον χτυπάνε

Ρωμιοσύνη ρωμιοσύνη δε θα
ησυχάσεις πια
ένα χρόνο ζεις ειρήνη και τριάντα
στη φωτιά

Μοιρολόι

Μες στο κοιμητήρι, αχ, πικρή βροχή,
κάνε να μη σβήσει τούτο το κερί.
Κι ούτε ένα λουλούδι να μη μαραθεί,
δεν τον σκοτώσαν, έχει κοιμηθεί.

Κι εσύ, αγέρα, πάψε πια να κλαις,
δεν έχει φύγει, ψέματα μου λες.
Μην κοιτάς το στήθος που 'χει
ματωθεί,
δεν τον σκοτώσαν, έχει κοιμηθεί.

Ζεστό σαν το ψωμί, καθάριο σαν
νερό,
ένα παλικάρι είκοσι χρονώ.
Ούτε που τ' αφήσαν ν' απολογηθεί,
δεν τον σκοτώσαν, έχει κοιμηθεί.

Μαύρο κοιμητήρι, πως και να γενείς
κάμπος της ελπίδας και της
προσμονής;
Ο αρχάγγελός μου έχει πια χαθεί,
μου τον σκοτώσαν, δε θα ξαναρθεί.

Η προσφυγιά

Πάνε κι έρχονται καράβια
φορτωμένα προσφυγιά
βάψαν τα πανιά τους μαύρα
τα κατάρτια τους μαβιά

Σε ποια πέτρα σε ποιο χώμα
να ριζώσεις τώρα πια
κι απ' το θάνατο ακόμα
πιο πικρή είσαι προσφυγιά

Πού να βρίσκεται ο πατέρας
ψάχνει η μάνα για παιδιά
μας εσκόρπισε ο αγέρας
σ' άλλη γη σ' άλλη στεριά

Σε ποια πέτρα σε ποιο χώμα
να ριζώσεις τώρα πια
κι απ' το θάνατο ακόμα
πιο πικρή είσαι προσφυγιά

Ο μαρμαρωμένος βασιλιάς

Έστειλα δυο πουλιά στην Κόκκινη
Μηλιά
που λένε τα γραμμένα,
το `να σκοτώθηκε, τ' άλλο λαβώθηκε
δε γύρισε κανένα.
Το `να σκοτώθηκε, τ' άλλο
λαβώθηκε
δε γύρισε κανένα
Έστειλα δυο πουλιά στην Κόκκινη
Μηλιά
που λένε τα γραμμένα.
Για τον μαρμαρωμένο βασιλιά
ούτε φωνή, ούτε λαλιά.
τον τραγουδάει όμως στα παιδιά,
σαν παραμύθι η γιαγιά.
Έστειλα δυο πουλιά στην Κόκκινη
Μηλιά
που λένε τα γραμμένα,
το `να σκοτώθηκε, τ' άλλο λαβώθηκε
δε γύρισε κανένα.
Έστειλα δυο πουλιά στην Κόκκινη
Μηλιά,

δυο πετροχελιδόνια,
μα κει εμμείνανε κι όνειρο γίνανε
και δακρυσμένα χρόνια.
Μα κει εμμείνανε κι όνειρο γίνανε
και δακρυσμένα χρόνια
Έστειλα δυο πουλιά στην Κόκκινη
Μηλιά,
δυο πετροχελιδόνια.
Για τον μαρμαρωμένο βασιλιά
ούτε φωνή, ούτε λαλιά.
τον τραγουδάει όμως στα παιδιά,
σαν παραμύθι η γιαγιά.
Έστειλα δυο πουλιά στην Κόκκινη
Μηλιά,
δυο πετροχελιδόνια,
μα κει εμμείνανε κι όνειρο γίνανε
και δακρυσμένα χρόνια.

Τι να θυμηθώ τι να ξεχάσω

Σαν ήμουνα παιδί κι εγώ
φτερούγισα απ' την κούνια
όμως μαχαίρια έβλεπα
στης Πόλης τα καντούνια
Κυνηγημένος μίαν αυγή
ετράβηξα τους δρόμους
φωτιά στα πόδια μου η γη
κι η μοναξιά στους ώμους
Φέρτε μου νερό να ξεδιψάσω
και μια πέτρα για να ξαποστάσω
τι να θυμηθώ τι να ξεχάσω
απ' όσα πέρασα

Πέτρα πέτρα χτίσαμε

Πέτρα πέτρα χτίσαμε μια φτωχή
γωνιά
τη ζωή μας κλείσαμε μες στην
Κοκκινιά
δάκρυ δάκρυ φτάσαμε ως τη
λησμονιά
τι είμασταν ξεχάσαμε μες στην
Κοκκινιά

Μα το βράδυ που `ρχεται τ' όνειρο
μας παίρνει
στην Πέργαμο μας φέρνει και στο
Μαρμαρά
Δρόμο δρόμο βρήκαμε χόμα και
νερό
απ' τον πόνο βγήκαμε κι από το χαμό
συννεφάκια αρμένισαν σ' άλλους
ουρανούς
τα παιδιά μας γέννησαν κόρες κι
εγγονούς
Μα το βράδυ που `ρχεται τ' όνειρο
μας παίρνει
στην Πέργαμο μας φέρνει και στο
Μαρμαρά

Από ξένο τόπο

Από ξένο τόπο κι απ' αλαργινό Χ2
ήρθ' ένα κορίτσι, φως μου, δεκαοχτώ
χρονώ. Χ2
Ούτε στην πόρτα βγαίνει, ούτε στο
στενό, Χ2
ούτε στο παραθύρι φως μου, δυο
λόγια να της πω. Χ2
Είχε μαύρα μάτια και σγουρά μαλλιά
Χ2
και στο μάγουλό της, φως μου, είχε
μιαν ελιά. Χ2

Σε καινούργια βάρκα μπήκα

Αμαν
σε καινούργια βάρκα μπήκα X3
και στον Αϊ Γιώργη βγήκα X2

Αμάν
είδα ναύτες παλικάρια X3
που ψαρεύανε τα ψάρια X2

Αμάν
έχετε ψαράδες ψάρια X3
αστακούς και καλαμάρια X2

Αμάν
έμπα μέσα διάλεξέ τα X3
και μπαλάντζα ζύγισέ τα X2

Βρε αμάν
πάρε βούρλα πέρασέ τα X3
κι όσο θέλεις πλήρωσέ τα X2

Αμάν
έχω και καλή σαρδέλα X3
σαν την όμορφη κοπέλα X2

Ένα τρεχαντηράκι

Ένα τρεχαντηράκι ένα τρεχαντηράκι
ένα τρεχαντηράκι βοριάς το `μπόδισε
και μια μελαχρινούλα τζόγια μου
αμάν
το κληρονόμησε

Θάλασσα μη θυμώνεις θάλασσα μη
θυμώνεις
θάλασσα μη θυμώνεις μην κάνεις
κύματα
στην π' αγαπώ τα στέλνω τζόγια μου
τα χαιρετίσματα

Τα σμυρναίικα τραγούδια

Το καθρεφτάκι σου παλιό
και πίσω απ' τη θαμπάδα
η Σμύρνη με το Κορδελιό
και η παλιά Ελλάδα X2

Μουτζουρωμένο το γυαλί
μα πίσω απ' τους καπνούς του
βλέπει ο Θεός το Αϊβαλί
και σταματάει ο νους του X2

Τα σμυρναίικα τραγούδια
ποιος σου τα `μαθε
να τα λες και να δακρύζεις
της καρδιάς μου ανθέ

Το καθρεφτάκι σου παλιό
και το μυαλό χαμένο
σε ποιο τα ήπιες καπηλειό
και βγήκες μεθυσμένο X2

Τα σμυρναίικα τραγούδια
ποιος σου τα `μαθε
να τα λες και να δακρύζεις

της καρδιάς μου ανθέ

Μουτζουρωμένο το γυαλί
μα πίσω απ' τους καπνούς του
βλέπει ο Θεός το Αϊβαλί
και σταματάει ο νους του X2

Τα σμυρναίικα τραγούδια
ποιος σου τα `μαθε
να τα λες και να δακρύζεις
της καρδιάς μου ανθέ